Р Е Ш Е Н И Е
№ 4273

гр. София, 25.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 06.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4474** по описа за **2014** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Г. Х. Х., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], пл. „Света Неделя" № 16, срещу решение № 8 от 11.03.2014 г. по НАХД № 8681/2013 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № АГ361/16.04.2013 г., издадено от началник АНД при Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция" /СДВР - ОПП/, с което на касатора на основание чл. 174, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ е наложено административни наказания „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца и „глоба" в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДВП. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът не взима становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:
Със съдебно решение № 8 от 11.03.2014 г. по НАХД № 8681/2013 г., СРС е потвърдил НП № АГ361/16.04.2013 г., издадено от началник АНД при СДВР - ОПП, с което на Г. Х. Х. е наложена „глоба” в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл. 174, ал. 1 от ЗДВП.
Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.
Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.
Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че неправилно не са кредитирани от СРС, данните от кръвната проба от болнично заведение. Районният съд правилно е обсъдил, както приложените по делото писмени доказателства – АУАН, докладна записка от служителя Б., талон за медицинско изследване за Първа МБАЛ, Протокол за медицинско изследване от ПМБАЛ от 20.03.2013г., Протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта №367/21.03.2013г., справка за годността и разпечатка от техническо средство Алкотест дрегер 7410+ № 0013, писмо изх. № 1419/28.03.2013 г. от ПМБАЛ и събраните в хода на процеса свидетелските показания на актосъставителя Б. и свидетелите Н. и Г., от които безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Кредитирани са показанията на свидетеля Г., която не отрича употребата на алкохол от касатора. От приложеното по делото писмо от ПМБАЛ се установява, че Х. се е явил в 18 часа в лечебното заведение, а двата протокола за медицинско изследване и определяне на концентрацията на алкохол в кръвта за от различни лечебни заведения. Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП вменява забрана на водача на ППС да управлява ППС под въздействието на алкохол, наркотици и други упойващи вещества. В случая касаторът е управлявал МПС след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си в размер на 0,6 промила. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма, като наложената от АНО санкция е по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма – чл. 174, ал. 1 от ЗДвП.
При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.
Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 8 от 11.03.2014г. по НАХД № 8681/13г. на Софийски

районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.